

La MARTiNETA

El conte de Sant Jordi d'aquest any parla sobre la importància de la higiene de mans. En l'àmbit sanitari, es tracta d'una pràctica intrínseca a la professió i que contribueix a prevenir les infeccions relacionades amb l'atenció sanitària. En aquest sentit, els professionals que vetllen per la seva correcta implementació tenen molt present la necessitat de fer-la extensiva més enllà de l'àmbit sanitari. Per aquest motiu, ha estat escollida com la temàtica per al conte d'aquest any, el qual forma part de la col·lecció que des de l'any 2010 edita MútuaTerrassa coincidint amb la Diada de Sant Jordi.

Certament, el rentat de mans és un gest que precedeix moltes accions que formen part de la nostra quotidianitat i aquest és l'objectiu que persegueix la història d'enguany: fer prendre consciència als més petits sobre la conveniència de rentar-se les mans –i fer-ho correctament!– abans i després de realitzar determinades activitats per tal d'evitar infeccions.

Text: Laia Albert
Il·lustracions: Rita Culla

Idea temàtica, edició i coordinació del projecte:
Serveis Corporatius de Comunicació de MútuaTerrassa
Assessorament: Comissió d'Infeccions de MútuaTerrassa
© MútuaTerrassa
C/ Sant Antoni, 32. 08221 Terrassa
www.mtuaterrassa.es

Editorial Miquel A. Salvatella, s.a.
c/ Sant Agustí, 8. 08012 Barcelona
www.salvatella.com
Primera edició: abril de 2017
ISBN: 978-84-17091-13-2
Dipòsit legal: B 9742-2017
Imprimeix: Derra

Amb la col·laboració: Comitè Mútua i Societat

Text: Laia Albert • Il·lustracions: Rita Culla

La MARTiNETA

La MARTiNETA era una mare que tenia cinc fills molt trapelles: el Polze, l'Índex, el Cor, l'Anular i el Petit. Els agradava molt jugar i mai trobaven el moment de parar per anar a menjar.

La taula ja estava parada i la mare els va cridar per sopar.

—Polze! Índex! On sou? Cor! Anular! Us heu amagat? Petit, no et trobo... Veniu tots cap a la cuina, si us plau, el sopar és a taula!

La MARTiNETA va sortir al jardí per veure si trobava algú. Era l'amagatall preferit del Cor. I allà el va trobar, jugant amb les pales, els rasclats i les galledes, i fent castells amb la sorra.

—Cor, ves a rentar-te les mans, nosaltres no ho veiem, però a la sorra hi ha molta brutícia.

El Polze era el més tranquil i gairebé sempre estava a la seva habitació. Quan pujava les escales ja el va sentir esternudar.

—Atxim! —va fer el Polze.

Assegut damunt del llit, tenia el nas ben vermell de tant mocar-se.

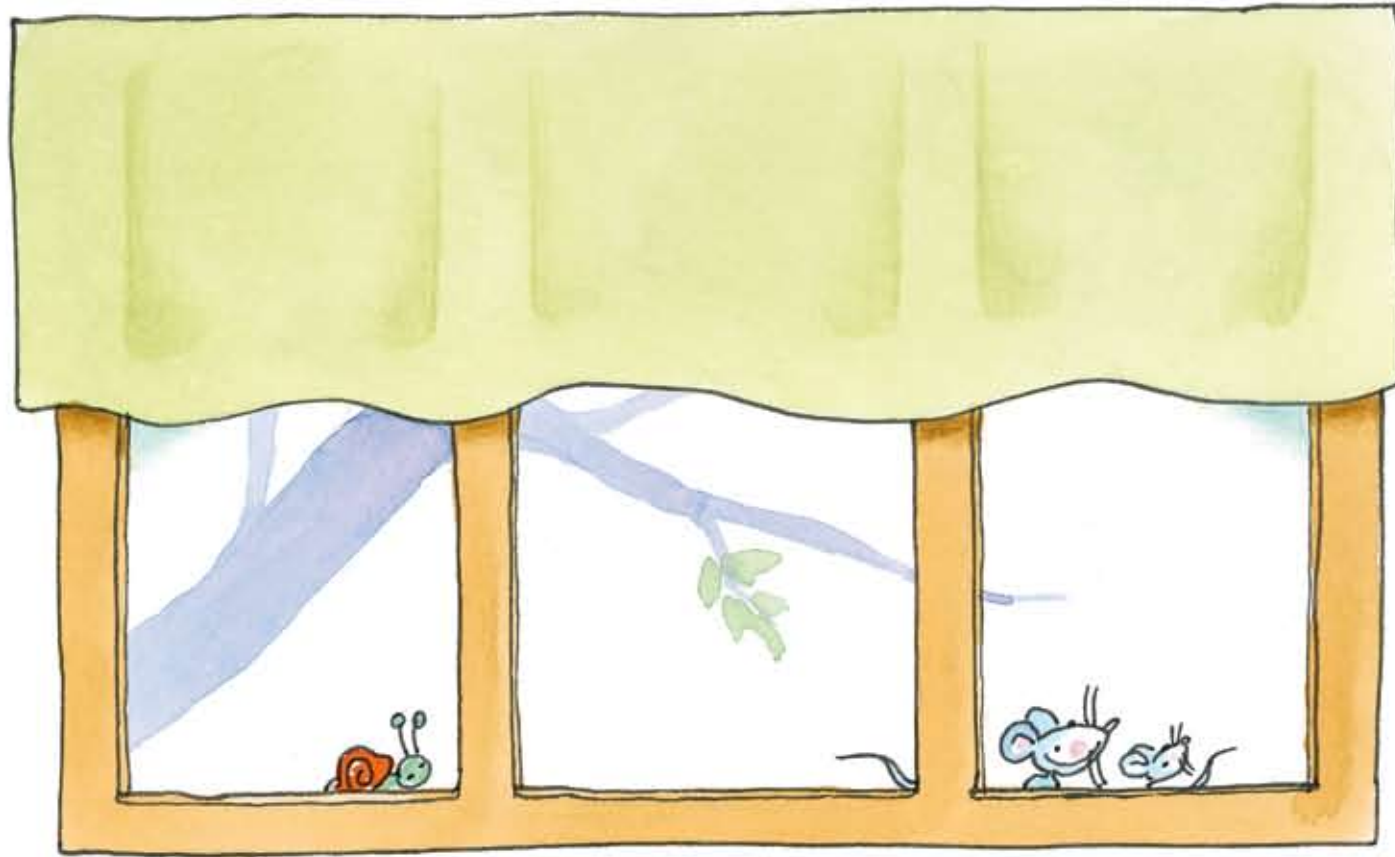
—Quin refredat, fill meu! Ves a rentar-te les mans, amb aquesta tos i aquests mocs no te n'adones, però cada cop que estosseques les mans se t'omplen de petits microbis.

El Petit, l'Anular i l'Índex seguien sense aparèixer.
—El sopar s'està refredant! —va cridar la MARTINETA—.
Avui tenim cigrons i peix, el teu menjar preferit, Petit!
De cop i volta va aparèixer el Duc, el gos de casa,
corrent darrere el Petit i l'Índex. Jugaven a perseguir-se
mútuament. Els nens no paraven d'acariciar-lo i fer-li
festes cada vegada que l'ensampaven.

—Prou de tant xivarri! Ja sabeu que no està bé córrer per dins de casa amb el Duc. Vull les mans ben netes, renteu-vos-les. Els animals poden tenir paràsits i, en tocar-los, poden saltar a les nostres mans.

A la MARTiNETA només li faltava l'Anular.
La resta havien anat tots al lavabo a
rentar-se les mans, i justament allà se'l
van trobar. Estava fent un pipí al vàter..

—Anular, recorda que quan acabis t'has de rentar les mans. Després d'anar al vàter, cal fer-ho per assegurar-nos que no ens ha quedat cap bacteri a les mans.

La mare, contenta d'haver-los aplegat tots cinc al voltant de la pica, els va explicar una tècnica infal·lible per aconseguir unes mans netíssimes. Tots l'escoltaven amb atenció.

—Primer, s'han de mullar les dues mans. A continuació, cal posar-se el sabó i fregar-se els palmells fins a fer escuma. El següent pas és rentar el dors de les mans, els dits i fins i tot els canells. Llavors, ja podrem esbandir-les i assecar-les amb una tovallola neta.

Orgullosos de tot el que acabaven d'aprendre i amb les mans ben netes, van anar cap a la cuina.

Mentrestant va arribar el pare i, després d'endreçar tots els estris que la MARTI-NETA havia fet servir per preparar el sopar, es va asseure a taula disposat a tastar els cigrons que tan bona oloreta feien.

—Pare, has pensat a rentar-te les mans
abans de sopar?! —van preguntar tots cinc

a l'uníson mentre picaven l'ullet
a la mare.

Com ens hem de rentar les mans?

Primer, s'han de mullar les dues mans.

A continuació, cal posar-se el sabó i fregar-se els palmells fins a fer escuma.

El següent pas és rentar el dors de les mans, els dits i fins i tot els canells.

Llavors ja es poden esbandir.

I, finalment, cal assecar-les amb una tovallola neta.